

test quisquam desiderare gratiam, nisi qui primus agnoverit, se esse damnatum, omnium sceleratissimum flagitiis que obrutum, in Tartarum detrusum. Cur igitur irascuntur, cur indignantur, cur strident dentibus, sanguinemque poscunt eorum, qui ad hanc, in omni conversione, necessariam delictorum suorum agnitionem ducere volunt? Quia naturalis ambitio manet in omnibus irrogenitis: quia virtutibus freti se fontes putant.

Itaque, ne indignentur homines, ab omnibus exprobrationibus abstinendum est. In orationibus nostris communiter mentionem facere debemus de hominum lapsu, de necessitate poenitentiae, de fide in Christum e. s. p. sed neminem singulariter reprehendere, vel de salute ejus dubitando offendere, ne nimirum irascatur. Nam quae e suggestu praedicantur vera quidem esse possunt; sed quia de omnibus dicta sunt, nemo reprehensionem sibi enunciatam, omnes virtutes, pietatem atque fidem de se praedicatas existimabunt.

Et quamquam e logicis patet, omnes veritates, quae non sunt axiomata, e dubitatione oriundas, per dubitationem eliciendas, et a dubitatione ad certitudinem deducendas esse; (sic existentiam Dei demonstrari primo contrarium h. e. non existentiam ponimus, et res, de cujus veritate nullus dubitat, demonstratione non eget.); idem omnes, quorum conversionem descriptam habemus, experientia sua testantur, conversionem e dubitatione inchoatam, tum demum esse absolutam, cum ad certam fiduciam pervenerint; immo definitio fidei a Paulo data omnem de salute dubitationem tollit, cum certitudinem et persuasionem dubitationis

tionis loco ponit; unde facile colligitur, nullam certam fiduciam esse, ubi nulla fuit dubitatio: tamen omnis de salute dubitatio, quantum fieri potest, evitanda est, ne nimirum excitarentur homines e somno, e securitate omnibus periculosa, e lethargia letali, ad severiorem verbi, conditionisque suae meditationem, ad majorem salutis, quam rerum contingentium desiderium. Neque hoc arroganter dictum velim.

Quis est enim tam stolidus aut stultus, qui non animadvertat, sic Evangelium a plerisque praedicari, ut placeant hominibus, ut grati sint auditoribus, ne nimirum offendant populum. Videlicet populares esse debemus non tantum in foro, sed etiam in concionibus. Quis est, qui nesciat opinionem populi, scilicet plerosque eorum, qui strenue boant in templo pariterque glutiant, quaecunque ex ovibus mulgent, nihil facturos nisi mercede conductos. Quot autem Evangelium praedicaturos creditis, si omnia praemia hujus mundi adimerentur illis?

Expectate paulisper! Ego vobis declarabo. Jam probata est fides hujus ordinis in proximis hisce comitiis, et probabitur ulterius in sequentibus et futuris. Expectate illa comitia tributa, in quibus omnis libertas populo restituta, omnis potestas regi adempta, omnis diversitas ordinum adaequata, et omnis controversia de esse et non esse erit reconciliata; quum cuilibet liceat impune dicere, quidquid et de quo voluerit: sit decretum populi, cujus haec sunt verba: "Som ingen kan förstå Bibeln utan förklaring, och den förklaring, som den store Exegeten Strauss deröfver lemnat oss, tyckes vara den, som mest öf-